N:o 69.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till förordning angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891; gifven Stockholms slott den 6 april 1894.

Under åberopande af bilagda i Statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

»Förordning

angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Härigenom förordnas, som följer:

Derest inom ett län eller del deraf icke alla de åtgärder, som jemlikt 83 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 böra före 1895 års ingång vara vidtagna, kunna inom denna tid medhinnas, har Konungens befallningshafvande att sådant anmäla hos Konungen, som i anledning deraf för det län eller den länsdel bestämmer den tidpunkt, dock ej senare än vid ingången af år 1898, då förenämnda åtgärder böra vara genomförda och lagen skall, på sätt i 83 § sägs, jemväl i öfriga delar vinna tillämpning.»

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

V. L. Groll.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 30 mars 1894.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE och
CHRISTERSON.

Föredragande departementschefen statsrådet Groll anmälde härefter kammarkollegii underdåniga skrifvelse den 22 innevarande månad, deruti kollegium — med erinran att enligt 82 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 det ålegat Kongl. Maj:ts befallningshafvande, hvar för sitt län, att efter de väghållningsskyldiges hörande meddela beslut i fråga om ordnande af väghållningsdistrikt inom länen samt att i 83 § af samma lag vidare stadgades att, sedan väghållningsdistrikten blifvit ordnade, nämnd samt vägstyrelse och revisorer skulle första gången utses, äfvensom vinterväghållningen ordnas, allt i så god tid att ej mindre den i 46 § föreskrifna uppskattning af vägunderhållskostnaden än äfven derefter upprättande af inkomst- och utgiftsstat för år 1895 samt densammas pröf-

ning och fastställande kunde medhinnas före sistnämnda års ingång, då lagen jemväl i öfriga delar skulle vinna tillämpning — vidare anfört att, då emellertid de af Kongl. Maj:ts befallningshafvande på grund häraf meddelade beslut om indelning af väghållningsdistrikt kommit att uti ett icke obetydligt antal fall hos kollegium öfverklagas, och kollegii på sådana besvär meddelade utslag sedermera nästan alltid dragits under Kongl. Maj:ts pröfning, följden deraf blifvit att i alla dessa fall måst med vidtagandet af öfriga ofvan omförmälda förberedande åtgärder anstå, intilldess de anförda besvären hunnit blifva slutligen pröfvade och distriktsindelningen genom laga kraftegande beslut fastställd; att, då det synts kollegium icke böra lemnas obeaktadt, huruvida icke de sålunda föranledda dröjsmålen möjligen äfven kunde verka till hinder för väglagens tillämpande vid ofvan angifna tid, kollegium, för utrönande af förhållandet härutinnan, från Kongl. Maj:ts befallningshafvande i de särskilda länen infordrat uppgifter uti ifrågavarande afseende; att af de i anledning häraf till kollegium inkomna uppgifter framginge, bland annat, att inom icke mindre än 10 af rikets 24 län vägdistriktsindelningen ännu icke hunnit slutligen ordnas, utan vore i större eller mindre omfattning beroende antingen på åtgärd af Kongl. Maj:ts befallningshafvande eller på pröfning af högre myndighet, äfvensom att, hvad vinterväghållningen anginge, densamma icke inom något enda län hunnit blifva slutligen ordnad; att det vid sådant förhållande synts kollegium knappast möjligt att den nya väglagen skulle kunna, på sätt ämnadt varit, fullständigt vinna tillämpning med ingången af år 1895; samt att kollegium derföre äfven ansett sig böra derom hos Kongl. Maj:t i underdånighet göra anmälan, för den händelse att Kongl. Maj:t skulle finna godt hos Riksdagen göra framställning om något uppskof med lagens tillämpande; och hade kollegium för detta fall, då det väl, å ena sidan, syntes kunna med temlig sannolikhet antagas att åtminstone inom de flesta länen samtliga de i 82 och 83 §§ omförmälda åtgärder skulle kunna under den närmaste framtiden medhinnas, men det, å andra sidan, för närvarande icke kunde bestämdt afgöras, inom hvilken tid desamma kunde vara inom hela riket slutligen genomförda, hemstält huruvida icke Kongl. Maj:t skulle finna godt hos Riksdagen väcka förslag om medgifvande för Kongl. Maj:t att, derest inom något län eller del deraf hinder skulle möta för den nya väglagens tillämpande från och med 1895 års ingång, på framställning af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bevilja det ytterligare uppskof i sådant hänseende, som kunde af Kongl. Maj:t pröfvas erforderligt.

Sedan departementschefen vidare anmält att han, med anledning

af hvad kollegium anfört, låtit inom civildepartementet upprätta förslag till förordning i det af kollegium ifrågasatta syfte, uppläste departementschefen detta förslag, hvilket var så lydande:

»Förordning

angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Härigenom förordnas som följer:

Derest inom ett län eller del deraf icke alla de åtgärder, som jemlikt 83 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 böra före 1895 års ingång vara vidtagna, kunna inom denna tid medhinnas, har Konungens Befallningshafvande att sådant anmäla hos Konungen, som i anledning deraf för det län eller den länsdel bestämmer den tidpunkt, dock ej senare än vid ingången af år 1898, då förenämnda åtgärder böra vara genomförda och lagen skall, på sätt i 83 § sägs, jemväl i öfriga delar vinna tillämpning»;

Och hemstälde departementschefen, att Kongl. Maj:t täcktes öfver detta förslag inhemta högsta domstolens utlåtande.

Till denna af Statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lemna bifall.

Ex protocollo

Sölve Berger.

Utdrag af protokollet öfver ett lagärende, hållet uti Kongl. Maj:ts högsta domstol torsdagen den 5 april 1894.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: *Glimstedt*,
Herslow,
Skarin,
Lilienberg,
Huss,
Isberg,
Lindbäck.

Kammarrådet August Christian Sten Forsberg uppvisade en från statsrådet och chefen för justitiedepartementet den 30 nästlidne mars aflåten skrifvelse, hvaruti meddelats, att Kongl. Maj:t i nåder förordnat kammarrådet Forsberg att, i egenskap af revisionssekreterare, i högsta domstolen föredraga ett inom civildepartementet upprättadt förslag till förordning angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891, hvarefter kammarrådet Forsberg i underdånighet föredrog utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet den 30 mars 1894, hvarmedelst högsta domstolens utlåtande blifvit infordradt öfver ofvan berörda, så lydande förslag till

Förordning angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Härigenom förordnas som följer:

Derest inom ett län eller del deraf icke alla de åtgärder, som jemlikt 83 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 böra före 1895 års ingång vara vidtagna, kunna inom denna tid medhinnas, har Konungens Befallningshafvande att sådant anmäla hos Konungen, som i anledning deraf för det län eller den länsdel bestämmer den tidpunkt, dock ej senare än vid ingången af år 1898, då förenämnda åtgärder böra vara genomförda och lagen skall, på sätt i 83 § sägs, jemväl i öfriga delar vinna tillämpning.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo

Carl Boheman.

Protokoll öfver civilärende, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 6 april 1894.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
Justitieråden: LILIENBERG,
CARLSON.

Chefen för civildepartementet statsrådet Groll anmälde att, sedan Kongl. Maj:t den 30 sistlidne mars beslutit inhemta högsta domstolens utlåtande öfver ett inom civildepartementet upprättadt förslag till förordning angående uppskof i vissa fall med tillämpning af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891, högsta domstolen nästlidne gårdag afgifvit det sålunda infordrade yttrandet och dervid lemnat förslaget utan anmärkning; och hemstälde departementschefen att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att antaga berörda förslag.

Med bifall till denna af Statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan förordnade Hans Maj:t Konungen att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition, så lydande som bilagan till detta protokoll utvisar.

In fidem

Axel Hegardt.